

Kralj Srečko

ali

O kuharjevi kapi

Pravljica

Kralj Srečko bi lahko bil zares srečen kralj. Imel je trden grad, lepo ženo, bistrega sina, dobrega konja, zveste služabnike in izvrstnega kuharja. Vendar so Srečka pestile skrbi. Srečkova nesreča so bili lasje. Lasje, ki jih ni bilo. Srečko je bil namreč plešast. Vsi v kraljevi družini pa so se ponašali z bujnimi lasmi. Tudi Srečko. Nekoč. Ko je bil še majhen princ, je imel bujne kodre na glavi, zaradi katerih je imel kronico vedno malo postrani. Lasje so mu nenehoma uhajali na čelo in ga tudi ob najresnejših priložnostih neznosno žgečkali, da se je neprestano smehljaj. Z leti pa je bilo las na njegovi glavi vse manj in manj. Krona ga je začela žuliti, nasmeh je izginil. Srečko je postal nesrečen in plešast.

Težave povsem druge vrste so pestile kraljevega kuharja Vilka, postavnega možaka z gnezdом črnih las na glavi. Njegova rdečelična žena, ki je v kraljevi kuhinji lupila krompir, mu jih je neprestano pobirala z ovratnika. Bala se je, da kakšen las pomotoma ne bi zašel na katerega od obloženih pladnjev, ki so romali na kraljevo mizo. To bi lahko pomenilo katastrofo. Vsi v kraljestvu so namreč poznali zgodbo o kuharju s sosednjega kraljestva. Njegov neusmiljeni kralj mu je dal odsekati glavo, ko je nekega dne v svoji obari našel sveder las. In naj si je kuhar Vilko svoje lasno gnezdo še tako strigel, zdelo se je, da njegovi lasje rastejo še hitreje, kot kralja Srečka zapuščajо njegovi.

Nekega jutra se je zgodilo, kar se je moralo. Kralj Srečko je ravno skrbno počesal svoje tri še preostale